BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 702 31 de desembre de 2024 Pàg. 001

PAPA FRANCESC
MISSATGE URBI ET ORBI

Nadal 2024

Dimecres, 25 de desembre de 2024

Benvolguts germans i germanes, bon Nadal!

La nit passada es va renovar el misteri que no deixa de sorprendre'ns i de commoure'ns: la Verge Maria va infantar Jesús, el Fill de Déu, «el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora» (Lc 2,7). Així el van trobar els pastors de Betlem, plens d'alegria, mentre els àngels cantaven: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima» (cf. Lc 2,6-14). Pau als homes.

Sí, aquest fet, esdevingut fa més de dos mil anys, es renova per obra de l'Esperit Sant, el mateix Esperit d'amor i de vida que va fecundar el si de Maria i de la seva carn humana va formar Jesús. I així avui, en els tràfecs del nostre temps, realment s'encarna novament la Paraula eterna de salvació, que diu a cada home i a cada dona; que diu al món sencer —aquest és el missatge: Jo t'estimo, jo et perdono, torna a mi, la porta del meu cor és oberta per a tu.

Germanes i germans, la porta del cor de Déu és sempre oberta, retornem a ell. Tornem al cor que ens estima i ens perdona. Deixem-nos perdonar per ell, deixem-nos reconciliar amb ell. Déu perdona sempre, Déu ho perdona tot. Deixem-nos perdonar per ell.

Aquest és el significat de la porta santa del Jubileu, que ahir a la nit vaig obrir aquí a Sant Pere: representa Jesús, Porta de salvació oberta a tots. Jesús és la Porta; és la Porta que el Pare misericordiós ha obert enmig del món, enmig de la història, per tal que tot puguem tornar a ell. Tots som com ovelles perdudes i necessitem un Pastor i una Porta per a retornar a la casa del Pare. Jesús és el Pastor, Jesús és la Porta.

Germanes i germans, no tingueu por. La Porta és oberta, la porta és oberta de bat a bat. No cal trucar a la porta. És oberta. Veniu, deixem-nos reconciliar amb Déu, i llavors ens reconciliarem amb nosaltres mateixos i podrem reconciliar-nos entre nosaltres, fins i tot amb els nostres enemics. La misericòrdia de Déu ho pot tot, desfà tots els nusos, abat tots els murs que divideixen, la misericòrdia de Déu dissipa l'odi i l'esperit de venjança. Veniu, Jesús és la Porta de la pau.

Sovint ens aturem al portal; no tenim el valor per a travessar-lo, perquè ens interpel·la. Entrar per la Porta requereix el sacrifici de fer un pas endavant, de deixar enrere renyines i divisions per a abandonar-nos en els braços oberts de l'Infant que és Príncep de la pau. En aquest Nadal, inici de l'Any jubilar, convido totes les persones, tots els pobles i

nacions a armar-se de valor per a travessar la Porta, per a fer-se peregrins d'esperança, per a silenciar les armes i superar les divisions.

Que callin les armes a la martiritzada Ucraïna. Que es tingui l'audàcia d'obrir la porta a les negociacions i als gestos de diàleg i d'encontre, per arribar a una pau justa i duradora.

Que callin les armes a l'Orient Mitjà. Amb els ulls fixats en el bressol de Betlem, adreço el meu pensament a les comunitats cristianes de Palestina i Israel, i en particular a la comunitat de Gaza, on la situació humanitària és gravíssima. Que s'aturi el foc, que s'alliberin els hostatges i s'ajudi la població extenuada per la fam i la guerra. Porto en el cor també la comunitat cristiana del Líban, sobretot del sud, i la de Síria, en aquest moment tan delicat. Que s'obrin les portes del diàleg i de la pau a tota la regió, ferida pel conflicte. I vull recordar aquí també el poble libi, i l'animo a cercar solucions que permetin la reconciliació nacional.

Que el naixement del Salvador porti un temps d'esperança a les famílies de milers d'infants que estan morint a causa de l'epidèmia de xarampió a la República Democràtica del Congo, així com a les poblacions de l'orient d'aquell país, a les de Burkina Faso, de Mali, de Níger i de Moçambic. La crisi humanitària que les colpeja està causada principalment per conflictes armats i per la plaga del terrorisme i s'agreuja pels efectes devastadors del canvi climàtic, que provoca la pèrdua de vides humanes i el desplaçament de milions de persones. Penso també en els poblacions dels països del Corn d'Àfrica per als qui imploro els dons de la pau, de la concòrdia i de la fraternitat. Que el Fill de l'Altíssim sostingui el compromís de la comunitat internacional per a afavorir l'accés de la població civil del Sudan a les ajudes humanitàries i posar en marxa noves negociacions amb el propòsit d'un alto el foc.

Que l'anunci del Nadal porti consol als habitants de Myanmar que, a causa dels continuats enfrontaments armats, pateixen grans sofriments i són obligats a fugir de casa seva.

Que l'Infant Jesús inspiri les autoritats polítiques i totes les persones de bona voluntat del continent americà, amb la finalitat de trobar com més aviat millor solucions eficaces en la veritat i la justícia, per a promoure l'harmonia social, en particular penso en Haití, Veneçuela, Colòmbia i Nicaragua, i es treballi, especialment durant aquest Any jubilar, per a edificar el bé comú i redescobrir la dignitat de cada persona, superant les divisions polítiques.

Que el Jubileu sigui ocasió per a enderrocar tots els murs de separació: els ideològics, que moltes vegades marquen la vida política, i també els materials, com la divisió que afecta des de fa ja cinquanta anys l'illa de Xipre i que ha malferit el teixit humà i social.

Faig vots perquè es pugui aconseguir una solució compartida, una solució que posi fi a la divisió respectant plenament els drets i la dignitat de totes les comunitats xipriotes.

Jesús, el Verb etern de Déu fet home, és la Porta oberta de bat a bat; és la Porta oberta de bat a bat que som convidats a passar per a redescobrir el sentit de la nostra existència i la sacralitat de cada vida —cada vida és sagrada—, i per a recuperar els valors fonamentals de la família humana. Ell ens espera en aquell portal. Ens espera a cadascun de nosaltres, especialment els més fràgils. Espera els infants, tots els infants que sofreixen per la guerra i sofreixen per la fam. Espera els ancians —els nostres ancestres—, obligats sovint a viure en condicions de soledat i abandonament. Espera tots els qui han perdut la seva casa i fugen de la seva terra, intentant trobar un refugi segur. Espera tots els qui han perdut la feina o no en troben. Espera els presos que, malgrat tot, són fills de Déu, continuen sent fills de Déu. Espera tots els qui són perseguits per la seva fe, que són molts.

En aquest dia de festa, que no manqui la nostra gratitud envers qui s'esforça al màxim pel bé de manera silenciosa i fidel. Penso en els pares, els educadors i els mestres, que tenen la gran responsabilitat de formar les noves generacions; penso en el personal sanitari, en les forces de l'ordre, en tots els qui tiren endavant obres de caritat, especialment en els missioners escampats pel món, que porten llum i consol a moltes persones en dificultat. A tots ells volem dir-los: gràcies!

Germans i germanes, que el Jubileu sigui l'ocasió per a perdonar els deutes, especialment aquells que graven sobre els països més pobres. Cadascun de nosaltres és cridat a perdonar les ofenses rebudes, perquè el Fill de Déu, que va néixer en la freda foscor de la nit, perdona totes les nostres ofenses. Ell ha vingut a guarir-nos i a perdonar-nos. Peregrins d'esperança, anem al seu encontre. Obrim-li les portes del nostre cor. Obrim-li les portes del nostre cor, com ell ens ha obert de bat a bat la porta del seu.

A tots us desitjo un Nadal serè i sant.